

คุณยายของฉัน

คุณยายเมตตาอบรมสั่งสอนศิษย์ให้รักบุญ
รักการสร้างความดีตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ให้รักการปฏิบัติธรรม ให้หมั่นฝึกฝนตนเองให้เข้าถึง
พระรัตนตรัยภายใน อันเป็นที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริง
ให้ช่วยกันทะนุบำรุงพระพุทธศาสนาและเผยแผ่
ไปสู่ชาวโลก

นอกจากนี้ ท่านยังช่วยวางกฎระเบียบและ
แนวปฏิบัติต่าง ๆ ในการดูแลวัดไว้ให้ด้วย เช่น
การดูแลความสะอาดเสนาสนะ การใช้สมบัติ
พระศาสนาให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ฯลฯ
ซึ่งใคร ๆ ก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า สิ่งที่ท่านอบรม
สั่งสอนไว้มีผลให้วัดพระธรรมกายโดดเด่นในเรื่อง
ความสะอาดสะอ้าน ความประณีต และมีระบบ
ระเบียบในการจัดงานบุญ

คุณยายของฉัน

คุณยายทุ่มเทชีวิตจิตใจให้กับการสร้างและดูแลวัด การอบรมศิษย์ และการช่วยเหลือผู้คน ด้วยความเข้มแข็งและอดทน แม้ในช่วงที่ท่านมีอายุถึง ๙๐ ปี ซึ่งควรจะพักผ่อนได้แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องออกมารับแขกหรือเป็นประธานในการบูชาข้าวพระ เพราะต้องนั่งครั้งละนาน ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ลำบากมากสำหรับคนอายุขนาดนั้น แต่ด้วยหัวใจของผู้นำคุณยายก็ยังประทับประคองสังฆารมานั่งเป็นประธานให้ทุกคน และที่สำคัญท่านทราบดีว่าลูกหลานจะดีใจมากถ้าได้เห็นท่าน

ในส่วนของตัวเอง คุณยายรักการสร้างบุญสร้างบารมีมาก ท่านไม่เคยขาดการสร้างบารมี แม้แต่วันเดียวนับตั้งแต่ออกจากบ้านมาจนกระทั่งอายุ ๙๐ กว่าปี แม้สังขารเสื่อมลง กำลังใจของท่านก็ไม่เคยตก มีแต่เพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ คำว่า “ทำไม่ได้” “เป็นไปได้ไม่ได้” ท่านไม่พูด มีแต่ “ทำได้” “เป็นไปได้” และ “ต้องสำเร็จ”

คุณยายจึงเป็นต้นแบบของบุคคลที่ประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในชีวิต จากผู้ไม่รู้หนังสือ กลายมาเป็นอาจารย์ของพระภิกษุ สามเณร ทุกรูปของวัดพระธรรมกาย และของลูกหลานอีกเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จทั้งปวงของหมู่คณะวัดพระธรรมกาย และมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการฟื้นฟูศีลธรรมโลก ทำให้พระพุทธศาสนาเผยแผ่ไปดับทุกข์ในใจของชาวโลกให้ชาวโลกได้รู้ว่า “คนเราเกิดมาเพื่อสร้างบารมี”

ชีวิตและจิตใจอันงดงามของท่านเป็นแบบอย่างและแรงบันดาลใจในการสร้างความคิดของศิษยานุศิษย์มาจนกระทั่งทุกวันนี้

